

A8-0419/2018

3.12.2018

SPRAWOZDANIE

w sprawie unii bankowej – sprawozdanie za rok 2018
(2018/2100(INI))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawca: Nils Torvalds

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ	11
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	12

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie unii bankowej – sprawozdanie za rok 2018 (2018/2100(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z 1 marca 2018 r. w sprawie unii bankowej – sprawozdanie za rok 2017¹,
- uwzględniając otrzymane od Komisji i Europejskiego Banku Centralnego (EBC) informacje zwrotne dotyczące rezolucji Parlamentu z 1 marca 2018 r. w sprawie unii bankowej – sprawozdanie za rok 2017,
- uwzględniając oświadczenie przyjęte na szczycie strefy euro 29 czerwca 2018 r.,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego (ETO) z 16 stycznia 2018 r. pt. „Skuteczność zarządzania kryzysowego EBC w odniesieniu do banków”²,
- uwzględniając wniosek Komisji z 24 maja 2018 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie papierów wartościowych zabezpieczonych obligacjami skarbowymi (COM(2018)0339),
- uwzględniając, że 23 lutego 2018 r. EBC stwierdził, w myśl rozporządzenia o jednolitym mechanizmie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że ABLV Bank i ABLV Bank Luxembourg są na progu upadłości lub zagrożone upadłością³,
- uwzględniając, że 31 stycznia 2018 r. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) rozpoczął ogólnounijny test warunków skrajnych na rok 2018⁴,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie stosowania od dnia 1 sierpnia 2013 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego („komunikat bankowy”)⁵,
- uwzględniając roczne sprawozdanie statystyczne ESMA z 18 października 2018 r. w sprawie rynków instrumentów pochodnych w UE,
- uwzględniając komunikaty EBC: z 15 marca 2018 r. w sprawie oczekiwań w zakresie

---

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0058.

² „Sprawozdanie specjalne nr 02/2018: Skuteczność zarządzania kryzysowego EBC w odniesieniu do banków”, Europejski Trybunał Obrachunkowy, 16 stycznia 2018 r., https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR18_02/SR_SSM2_PL.pdf.

³ Komunikat prasowy, „ECB determined ABLV Bank was failing or likely to fail”, Europejski Bank Centralny, 24 lutego 2018 r., <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2018/html/ssm.pr180224.en.html>.

⁴ Komunikat prasowy, „EBA launches 2018 EU-wide stress test exercise”, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, 31 stycznia 2018 r., <https://eba.europa.eu/-/eba-launches-2018-eu-wide-stress-test-exercise>.

⁵ Dz.U. C 216 z 30.7.2013, s. 1.

nadzoru nad nowymi kredytami zagrożonymi¹ oraz z 11 lipca 2018 r. w sprawie dalszych działań w ramach nadzoru EBC nad kredytami zagrożonymi²,

- uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) z września 2018 r. pt. „Approaching non-performing loans from a macroprudential angle” [Podejście do kredytów zagrożonych z perspektywy makroostrożnościowej],
  - uwzględniając sprawozdanie ERRS pt. „EU Shadow Banking Monitor N° 3” [Monitor działalności parabankowej w UE nr 3] opublikowane przez ERRS we wrześniu 2018 r.,
  - uwzględniając ogłoszenie o naborze na stanowisko przewodniczącego Rady ds. Nadzoru EBC od 1 stycznia 2019 r.³,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 października 2017 r. w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego ustanowionego na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 (COM (2017)0591),
  - uwzględniając wnioski dotyczące zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (CRR) (COM(2016)0850), i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (CRD IV) (COM(2016)0854),
  - uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego z 8 listopada 2017 r. w sprawie zmian unijnych ram prawnych dotyczących wymogów kapitałowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (CON/2017/46),
  - uwzględniając sprawozdanie ERRS pt. „Financial stability implications of IFRS 9” [Wpływ MSSF 9 na stabilność finansową] opublikowane przez ERRS w lipcu 2017 r.,
  - uwzględniając konkluzje Rady z 11 lipca 2017 r. w sprawie planu działania na rzecz rozwiązania problemu kredytów zagrożonych w Europie,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A8-0419/2018),
- A. mając na uwadze, że powierzenie EBC nadzoru nad instytucjami finansowymi o znaczeniu systemowym przyniosło dobre rezultaty;

---

¹ Komunikat prasowy, „ECB sets out its supervisory expectations for new NPLs”, Europejski Bank Centralny, 15 marca 2018 r., <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2018/html/ssm.pr180315.en.html>.

² Komunikat prasowy, „ECB announces further steps in supervisory approach to stock of NPLs”, Europejski Bank Centralny, 11 lipca 2018 r., <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2018/html/ssm.pr180711.en.html>.

³ Dz.U. C 248A z 16.7.2018, s. 1.

- B. mając na uwadze, że nadzór ostrożnościowy i nadzór prowadzony z myślą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy nie mogą być rozpatrywane odrębnie;
  - C. mając na uwadze, że należy znacznie wzmocnić rolę, jaką odgrywa EUNB, tak aby skutecznie wdrażać i kontrolować środki przeciwdziałające praniu pieniędzy;
  - D. mając na uwadze, że należy doprecyzować, jak ma być traktowana pomoc państwa w odniesieniu do skarg wniesionych przez systemy gwarancji depozytów¹;
  - E. mając na uwadze, że wolumen kredytów zagrożonych w systemach bankowych niektórych państw członkowskich jest wciąż jeszcze niepokojąco wysoki;
  - F. mając na uwadze, że liczba i wskaźnik kredytów zagrożonych w dalszym ciągu znacznie różnią się między państwami członkowskimi;
  - G. mając na uwadze, że państwa członkowskie, które jeszcze nie przyjęły euro, mogą przystąpić do unii bankowej; mając na uwadze, że dotychczas żadne państwo członkowskie nie zdecydowało się na taki krok; mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie prowadzą rozmowy w sprawie możliwego przystąpienia do unii bankowej; mając na uwadze, że różne instytucje finansowe dostrzegają zalety przynależności do unii bankowej;
1. docenia osiągnięcia i wyniki unii bankowej w promowaniu prawdziwie jednolitego rynku, równych szans, stabilności finansowej i większej przewidywalności z korzyścią dla uczestników rynku; podkreśla znaczenie, jakie ma zaangażowanie w proces prowadzący do zakończenia budowy unii bankowej, oraz potrzebę zagwarantowania otwartości i równego traktowania wszystkich państw członkowskich uczestniczących w unii bankowej; przypomina, że należy kontynuować prace nad stworzeniem unii bankowej, w tym europejskiego systemu gwarantowania depozytów oraz fiskalnego mechanizmu ochronnego dla jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, musi być kontynuowane, podobnie jak działania służące ograniczeniu ryzyka, które zwiększają stabilność finansową i poprawiają perspektywy wzrostu;
  2. podkreśla, jak ważne jest zobowiązanie do dokończenia procesu budowania unii rynków kapitałowych, która pomoże w powstaniu prawdziwego jednolitego rynku kapitałowego w UE, zapewni kredyty gospodarce realnej, dodatkowo ułatwi udział sektora prywatnego w podziale ryzyka, zmniejszy potrzebę publicznego podziału ryzyka, ułatwi inwestycje transgraniczne i uzupełni finansowanie bankowe;
  3. przypomina, że unia bankowa jest otwarta dla wszystkich państw członkowskich, które chcą do niej przystąpić; z zadowoleniem przyjmuje działania państw członkowskich spoza strefy euro na rzecz przystąpienia do unii bankowej, ponieważ ich członkostwo pomoże w dopasowaniu unii bankowej do rynku wewnętrznego;
  4. uważa, że jednym z celów unii bankowej – poza gwarancją stabilności – powinno być m.in., nie zapominając o zasadzie proporcjonalności, utrzymanie różnorodności

---

¹ Dz.U. C 145 z 25.4.2016, s. 34.

stabilnych modeli bankowości w UE i zapobieganie powstaniu monolitycznego europejskiego systemu bankowego lub nieproporcjonalnemu penalizowaniu mniejszych banków, ponieważ różnorodność pozwala zaspokajać potrzeby obywateli i realizować ich przedsięwzięcia oraz pełni funkcję narzędzia dywersyfikacji, która jest kluczowa w łagodzeniu potencjalnych wstrząsów;

5. podkreśla, że propozycje forów międzynarodowych powinny być wprowadzane do prawa unijnego w sposób uwzględniający specyfikę europejskiego sektora bankowego;
6. podkreśla, że w szczególności wytyczne Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego (BCBS) nie powinny zostać w całości włączone do prawa unijnego, zanim nie uwzględni się należycie specyfiki europejskiego systemu bankowego oraz zasady proporcjonalności;
7. przypomina o potrzebie wprowadzenia spójnych i związanych przepisów w celu zapewnienia odpowiedniego funkcjonowania unii bankowej, nie zapominając o wadze zasady proporcjonalności; apeluje do Komisji, aby jako narzędzie prawodawstwa na potrzeby unii bankowej przedkładała, w stosownych przypadkach, rozporządzenia nad dyrektywy i aby uznała za priorytet całkowite i prawidłowe wdrożenie odpowiednich przepisów we wszystkich państwach członkowskich; wzywa Komisję, aby we współpracy z europejskimi organami nadzoru zidentyfikowała i zlikwidowała przeszkody na rynku wewnętrznym;
8. jest zdania, że decyzje podejmowane przez organy nadzoru oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji muszą być spójne, należycie uzasadnione, przejrzyste i publicznie dostępne; apeluje do tych organów, aby jak najrzadziej stosowały przepisy pozwalające im odmawiać dostępu do dokumentów;

Nadzór

9. odnotowuje niedawne, opracowane przez EBC w 2018 r., oceny dotyczące banków będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością; podkreśla konieczność skrócenia czasu reakcji europejskiego nadzoru bankowego; jest głęboko zaniepokojony, że niektóre z tych przypadków wywołały obawy o egzekwowanie przepisów przeciwdziałających praniu pieniędzy w unii bankowej; podkreśla, że w UE pilnie potrzebne jest wspólne podejście do tej kwestii i precyzyjne wytyczenie zakresu uprawnień; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście wniosek Komisji o zwiększenie uprawnień EUNB w dziedzinie prania pieniędzy;
10. przyjmuje do wiadomości wyniki przeprowadzonego przez EUNB ogólnounijnego testu warunków skrajnych; z zadowoleniem przyjmuje włączenie instrumentów poziomu 2 i 3 do zakresu testów warunków skrajnych w 2018 r.; jest zdania, że testy warunków skrajnych należy interpretować w powiązaniu z innymi, bieżącymi działaniami z zakresu nadzoru i kontroli; wzywa Jednolity Mechanizm Nadzorczy, EUNB i ERRS do stosowania spójnych metod przy definiowaniu testu warunków skrajnych w celu zagwarantowania wysokiego poziomu przejrzystości tej procedury oraz w celu zapobiegania ewentualnym zakłóceniom;
11. przypomina o zagrożeniach związanych z długiem publicznym; dostrzega prace prowadzone przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego w zakresie ryzyka

związanego z niewypłacalnością państwa; wyraża także zaniepokojenie tym, że zaangażowanie niektórych instytucji finansowych w dług państwowy wyemitowany przez własny rząd jest zbyt duże; podkreśla, że unijne ramy regulacyjne w sprawie ostrożnościowych uregulowań dotyczących długu państwowego powinny być zgodne z normami międzynarodowymi;

12. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący zwiększenia roli EUNB w przeciwdziałaniu praniu pieniędzy w sektorze finansowym; wzywa współprawodawców, aby niezwłocznie przyjęli ten wniosek, i apeluje o ściślejszą współpracę i wymianę informacji między krajowymi organami nadzoru w oparciu o wspólne standardy w UE, podlegającą koordynacji i wsparciu na szczeblu UE w przypadku nadmiernego obciążenia organów krajowych;
13. jest nadal zaniepokojony niedawnymi przypadkami prania pieniędzy w bankach europejskich oraz tym, że pranie pieniędzy naraża gospodarkę UE na ryzyko niestabilności finansowej i politycznej; zauważa, że niektóre z tych przypadków zgłosiły jurysdykcje spoza UE; wzywa do przyjęcia jednolitego podejścia do nadzoru ostrożnościowego i nadzoru prowadzonego z myślą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy; zauważa również, że problemy z egzekwowaniem przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy stwierdzono również poza unią bankową i że przystąpienie do unii bankowej mogłoby przynieść korzyści państwom członkowskim spoza strefy euro w rozwiązywaniu tego problemu;
14. podkreśla, że rynki finansowe są ze sobą ściśle powiązane; podkreśla, jak ważna jest gotowość organów nadzoru bankowego na wszystkie możliwe scenariusze w negocjacjach dotyczących brexitu, prowadzonych między UE-27 a Zjednoczonym Królestwem, przy czym zwraca uwagę, że gotowość tych organów nie zwalnia z obowiązku gotowości podmiotów prywatnych; wzywa Komisję i organy nadzoru do dokonania pełnej analizy skutków brexitu; wzywa UE-27 do pogłębienia wspólnych regulacji i wspólnego nadzoru przy jednoczesnym rozszerzeniu zasięgu rynków kapitałowych w UE-27;
15. apeluje do wszystkich negocjatorów, aby działali na rzecz przyjęcia wyważonego i stabilnego pakietu legislacyjnego w celu zmniejszenia ryzyka w systemie bankowym przed wyborami europejskimi w 2019 r.; wzywa w szczególności Radę do prowadzenia negocjacji w dobrej wierze, z należyтым uwzględnieniem różnorodności unijnych modeli bankowych, zasady proporcjonalności oraz wyważonego pakietu przyjętego przez Parlament Europejski; wzywa Komisję do skutecznego rozwiązania problemu instytucji „zbyt dużych, by upaść” oraz ryzyka związanego z różnymi modelami bankowości w UE, z uwzględnieniem ich wielkości na odnośnych rynkach;
16. odnotowuje, że trwają obecnie negocjacje w sprawie pakietu dotyczącego kredytów zagrożonych; przyjmuje do wiadomości addendum dotyczące kredytów zagrożonych przedstawione przez EBC oraz prace EUNB poświęcone wytycznym w zakresie zarządzania ekspozycjami zagrożonymi i wstrzymanymi; z zadowoleniem przyjmuje zmniejszenie się w ostatnich latach wolumenu kredytów zagrożonych; potwierdza zaniepokojenie faktem, że całkowita liczba i udział kredytów zagrożonych i instrumentów poziomu 2 i 3 w niektórych państwach członkowskich jest w dalszym ciągu ponadprzeciętnie wysoka; podkreśla, że kredyty zagrożone wciąż stwarzają

poważne ryzyko dla stabilności finansowej, choć jest ono niższe niż w ubiegłych latach; zgadza się z Komisją, że za zmniejszanie wolumenu kredytów zagrożonych w pierwszym rządzie odpowiadają państwa członkowskie, które muszą o to dbać w szczególności przez wprowadzanie efektywnych przepisów dotyczących niewypłacalności, ale też same banki, lecz podkreśla, że w interesie UE leży zmniejszenie udziału kredytów zagrożonych;

17. jest zaniepokojony powszechnym stosowaniem modeli wewnętrznych przez instytucje bankowe; wzywa Jednolity Mechanizm Nadzorczy i EUNB do kontynuowania prac nad adekwatnością stosowania modeli wewnętrznych w celu ustalenia ich wiarygodności i zapewnienia wszystkim instytucjom równych warunków działania;
18. przyjmuje do wiadomości toczące się negocjacje w sprawie Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF); jest zdania, że jednolity rynek potrzebuje odpowiednich uprawnień nadzorczych na szczeblu UE; podkreśla, że główne zadanie ESNF polega na zagwarantowaniu skutecznego sprawowania nadzoru;
19. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji dotyczący technologii finansowych (FinTech); dostrzega ogromny potencjał tych technologii i rozumie, że należy stymulować innowacje; zauważa jednak potrzebę wprowadzenia przejrzystych uregulowań i odpowiedniego nadzoru, aby chronić konsumentów i zapewnić wszystkim uczestnikom rynku finansowego stabilność finansową i równe szanse; uważa, że firmy FinTech prowadzące te same działania co pozostali uczestnicy systemu finansowego muszą z tego tytułu podlegać tym samym zasadom funkcjonowania; podkreśla, że konieczna jest ciągła poprawa cyberodporności sektora finansowego w UE;
20. jest wciąż zaniepokojony wielkością systemu parabankowego w UE; przypomina, że pod koniec 2017 r. szacowano jego wielkość na około 40 % systemu finansowego UE; zachęca organy na szczeblu UE, krajowym i globalnym do dalszego uważnego monitorowania zagrożeń, jakie stwarza ten system, i do jak najszybszego reagowania na zagrożenia, aby zapewnić uczciwą konkurencję, przejrzystość i stabilność finansową; wzywa Komisję, aby pilnie zidentyfikowała pozostałe luki w obecnych uregulowaniach;
21. przypomina pierwotną debatę dotyczącą roli EBC jako organu jednocześnie kształtującego politykę pieniężną i będącego organem nadzoru; uznaje, że w ogólnym rozrachunku EBC z powodzeniem rozdzielał wypełnianie tych dwóch ról; jest jednak zdania, że konieczna jest dalsza debata, tak aby uniknąć ryzyka wystąpienia konfliktu interesów między tymi dwoma zadaniami; podkreśla znaczenie współpracy między EUNB jako organem regulacyjnym i Jednolitym Mechanizmem Nadzorczym jako organem nadzoru w unii bankowej, przy poszanowaniu rozdziału kompetencji;
22. uważa, że dalsza harmonizacja praktyk dotyczących oceny, czy bank znajduje się w stanie upadłości lub czy jego upadłość jest prawdopodobna, a także wyraźniejsze rozróżnienie między uprawnieniami nadzorczymi a uprawnieniami do wczesnej interwencji pomogłyby właściwym organom zwiększyć skuteczność zarządzania kryzysowego przed przystąpieniem do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja

23. przyjmuje do wiadomości porozumienie osiągnięte na szczycie euro 29 czerwca 2018 r.,

zgodnie z którym Europejski Mechanizm Stabilności (EMS) zapewnić ma wspólny mechanizm ochronny dla jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zostanie zreformowany, aby stanowić skuteczne wsparcie stabilności w oparciu o ścisłe warunki gwarantujące odpowiedzialność, rozliczalność i zapobieganie pokusie nadużyć, a także zasadę, że podatnik nie odpowiada za ryzyko bankowe; przywołuje stanowisko Parlamentu, zgodnie z którym mechanizm ten powinien zostać całkowicie zintegrowany z ramami instytucjonalnymi Unii, oraz podkreśla konieczność odpowiedniej kontroli demokratycznej;

24. przypomina, że zwykle postępowanie upadłościowe to procedura stosowana w sytuacji, gdy działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie uznaje się za działanie w interesie publicznym; zdaje sobie sprawę, że rozbieżności w prawie upadłościowym są odzwierciedleniem ugruntowanych procedur krajowych; stwierdza, że prawo upadłościowe może odnieść korzyści z dalszej harmonizacji w Unii, tak aby zapewnić wspólne zasady i równość szans dla wszystkich banków, inwestorów i wierzycieli;
25. ponownie podkreśla, że należy doprecyzować zasady dokapitalizowania zapobiegawczego; zauważa, że dokapitalizowanie zapobiegawcze może być narzędziem zarządzania kryzysowego, ale jest zdania, że jego stosowanie należy ściśle ograniczyć do przypadków wyjątkowych, w których bank przestrzega zharmonizowanych minimalnych poziomów kapitału regulacyjnego i jest w związku z tym wypłacalny i w których przestrzegane są unijne zasady dotyczące pomocy państwa; przypomina, że celem unijnego systemu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest ochrona podatników, zadbanie o to, aby koszty błędów popełnianych przez zarządy banków ponosili ich udziałowcy i wierzyciele, oraz utrzymanie stabilności całego systemu finansowego; podkreśla, że należy skuteczniej egzekwować przepisy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych;
26. wzywa Komisję do zbadania naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych na podstawie zasad pomocy państwa; apeluje do Komisji, by zbadała regulację na podstawie dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków; apeluje do Komisji, by przedstawiła przejrzyste stosowanie zasad pomocy państwa w odniesieniu do dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków;
27. podkreśla, jak ważne jest, aby banki objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją miały dostęp do płynności w trakcie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz bezpośrednio po jej zakończeniu; z zainteresowaniem śledzi toczące się debaty na temat możliwego instrumentu zapewnienia płynności podczas restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
28. wzywa Komisję, aby regularnie sprawdzała, czy system bankowy korzystał z ukrytych dotacji lub pomocy państwa od początku kryzysu, w tym z niestandardowego wsparcia płynnościowego, oraz aby opublikowała na ten temat sprawozdanie; podkreśla, że pomoc państwa może zakłócać funkcjonowanie rynku wewnętrznego; przypomina o rygorystycznych wymogach dotyczących stosowania art. 107 ust. 3 lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i ponownie wzywa Komisję do corocznego sprawdzania, czy wymogi te są nadal spełniane;

29. z zadowoleniem przyjmuje stwierdzenie Trybunału Obrachunkowego – w sprawozdaniu dotyczącym wydajności operacyjnej zarządzania kryzysowego EBC dla banków – że struktura organizacyjna EBC i wykorzystywanie przez EBC zasobów do oceny planów naprawy i nadzoru banków dotkniętych kryzysem są zadowalające, ETO zauważa jednak, że wciąż nie rozwiązano niektórych problemów z wymianą informacji i sprawnością koordynacji; zwraca uwagę, że dla sprawnej realizacji działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kluczowa jest współpraca i wymiana informacji między organami;
30. z zadowoleniem przyjmuje zmieniony protokół ustaleń między EBC a Jednolitą Radą ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji; podkreśla, że zoptymalizowana i w niektórych przypadkach automatyczna wymiana informacji zwiększa efektywność i pomaga ograniczyć do minimum obciążenie sprawozdawcze banków;

Gwarantowanie depozytów

31. odnotowuje porozumienie osiągnięte na szczycie strefy euro 29 czerwca 2018 r. w sprawie europejskiego systemu gwarantowania depozytów (EDIS), a także komunikat Komisji z 11 października 2017 r. w sprawie EDIS; podkreśla, że proces tworzenia EDIS powinien być kontynuowany w celu dokończenia budowy unii bankowej; docenia korzyści płynące z podziału ryzyka i dalszego ograniczania ryzyka;

o

o o

32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, Jednolitej Radzie ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, parlamentom państw członkowskich oraz właściwym organom w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ

Data przyjęcia	27.11.2018
Wynik głosowania końcowego	+: 35 -: 5 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Pervenche Berès, Thierry Cornillet, Jonás Fernández, Giuseppe Ferrandino, Stefan Gehrold, Sven Giegold, Gunnar Hökmark, Petr Ježek, Georgios Kyrtos, Philippe Lamberts, Werner Langen, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Marisa Matias, Gabriel Mato, Alex Mayer, Bernard Monot, Caroline Nagtegaal, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Anne Sander, Alfred Sant, Martin Schirdewan, Molly Scott Cato, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Marco Valli, Miguel Viegas, Jakob von Weizsäcker
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Jeppe Kofod, Thomas Mann, Luigi Morgano, Joachim Starbatty, Lieve Wierinck
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Luis de Grandes Pascual

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO
W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

35	+
ALDE	Thierry Cornillet, Petr Ježek, Caroline Nagtegaal, Ramon Tremosa i Balcells, Lieve Wierinck
ECR	Bernd Lucke, Stanisław Ożóg, Joachim Starbatty, Kay Swinburne
PPE	Stefan Gehrold, Luis de Grandes Pascual, Gunnar Hökmark, Georgios Kyrtos, Werner Langen, Ivana Maletić, Thomas Mann, Gabriel Mato, Luděk Niedermayer, Anne Sander, Theodor Dumitru Stolojan
S&D	Pervenche Berès, Jonás Fernández, Giuseppe Ferrandino, Jeppe Kofod, Olle Ludvigsson, Alex Mayer, Luigi Morgano, Alfred Sant, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Paul Tang, Jakob von Weizsäcker
VERTS/ALE	Sven Giegold, Philippe Lamberts, Molly Scott Cato

5	-
EFDD	Bernard Monot, Marco Valli
GUE/NGL	Marisa Matias, Martin Schirdewan, Miguel Viegas

0	0

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się